

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Primarius matrimonioru[m] finis Proles.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

gelij: nutrit per Eucharistiam, sanat per pœnitentiam & vñcti-
onem. Ob hanc repræsentationem, *Sacramentum hoc magnum*
est, in Christo & Ecclesia.

Explorata igitur hæresis, & ut Apostolus loquitur, *doctri-*
na damoniorum, est, dicere, *Matrimonium esse malum*; quæ do-
ctrina, ut vidimus, falsò Catholicis, per Sectarios, imponitur.
Probè notum est nobis, quòd sit *honorabile coniugium in omnibus,*
& torus immaculatus. Notum est & illud: *Si nupserit virgo, non*
peccauit: itemque: *Qui matrimonio iungit virginē bene facit, sed &*
illud notum nobis, quod sequitur: Et qui non iungit, melius fa-
cit. Præferre vnum, non est alterum contemnere. Perfectio-
nem comparamus, non seiungimus bonitatem. Libidinem, non
statù accusamus. *Profectò errant, inquit S. Augustinus, qui, cum*
vituperatur libido carnalis, damnari nuptias opinantur; quasi morbus
iste de connubio sit, non de peccato. Et Tertullianus ait: *Videamus,*
an damnatio coniugij sit iusta, non quasi destructuri felicitatem san-
ctitatis (quæ est in Virginitate) ut aliqui Nicolaita assertores libi-
dinis; sed qui sanctitatē, sine nuptiarum damnatione nouerimus, &
sectemur; & præferamus, non ut malo bonum, sed ut bono melius.

Neque verò matrimonia bona sunt duntaxat, quia ex-
pressa iuris diuini institutione, benedictione, significatione san-
ctificata, & approbata; sed etiam ex ipso iure naturæ (quod in
dictamine rectæ rationis consistit) stabiliuntur. Siquidem ea,
quæ sunt propter finem aliquem, ex fine debent æstimari.
Quare si qua res, per se est apta necessariaque ad finem per se
bonum ac necessarium, oportet & illam bonam esse. Coniugij
finis autem duplex habetur, ut tradit etiam Aristoteles: quo-
rum vterque bonus est. Nam primus & primarius finis, est
procreatio & educatio liberorum, eo modo, quo humanæ, im-
mo & Christianæ perfectioni conuenit, liberos educare. Quip-
pe, sine coniugio, aut species humana omnino non propagare-
tur; aut certè non ita, uti illius conditio exigit. Neque bonus
tantum, sed etiam necessarius est iste primus finis; nisi enim vir
& mulier certo perpetuoque obligationis vinculo sibi mutuò
obstricti sint, non potest esse certa liberorum procreatio, aut
educatio idonea. Non enim certum habet patrem, cuius mater

Qq 2

est

III

1. Tim. 4.

Hebr. 13.

1. Cor 7. 38.

S. Ang. lib. 7.
de nuptijs &
concupisc. c. 5
Tertull. lib. 1.
contra Mar-
cionem,

IV.

Aristot. lib. 2.
Ethic. c. 12.
Et S. Thom.
1. p. q. 92. a. 2.

S. Thom. q.
65. art. 3. &
q. 67. art. 1.

est plurimum coniux: neque multum curant parentes, vt liberi bene educantur, quos sciunt, malè esse susceptos, aut non suos. Et cur solliciti essent, vt filios habeant bonos, ipsi mali? Hinc vaga libidine nati plerumque nascuntur patibulis; aut, vt, alio modo, carnifici dent occupationem. Quia eorum parentes non prolem quæsuerunt, sed voluptatem: nec liberis creandis, sed se recreandis operam dederunt: nihil pensi habentes, quomodo educantur, quos mortuos mallent, quàm, cum diuidia sua, in terris obambulare.

V.

Secundus & secundarius matrimonij finis est, mutuum viri ac mulieris obsequium, vt nempe vnus alteri, in communis vitæ consuetudine, in victu, in vestitu, in aduersis, in agritudine, in omni necessitate, auxilio sit, atque ijs officijs, quæ vnumquemque sexum deceant, opituletur. Hunc finem Deus ipse, cum mulierem de costa Adami edificaret, clarè indicauit: *Gen. 2. 18.* *Faciamus homini adiutorium simile sibi.* Hunc mutui auxilij inter virum atque mulierem, vsus bonus esse, apparet ex ipsa inter virum ac mulierem, differentia ac inclinatione. Nam ad alia atque alia propensi sunt viri, ad alia feminae; adeo, vt à quibus officijs & laboribus abhorrent viri, ea ament feminae, & quæ feminae, ob imbecillitatem, facere non possunt, ea robore suo viri assequantur. Nere feminarum est; virorum arare, occare, serere, metere: Nam Adæ dictum est: *Gen. 3. 17.* *Maledicta terra in opere, in laboribus comedes ex ea cunctis diebus vite tue. Spinam & tribulos germinabit tibi, & comedes herbam terra. In sudore vultus tui vesceris pane.* Panem ergo à viris feminae, linum & lana à feminis viri habent. Viri in curia, feminae in culina negotiantur. Virorum officium est, seruos regere, feminarum gubernare ancillas. Quod si aliquando, versis velis, viri, cum Hercule, ad colum sedent, feminae stiuam torquent; aut, cum Amazonibus, clypeum & hastam gestant; profectò tamen viri non pariunt, non lactant, neque in vtero gestant, nouem mensibus, prolem: cum solus Iuppiter Palladem & Bacchum gestarit: sed illam in cerebro, non in vtero; hunc in femore, non in ventre: nec id asseratur, nisi fide fabulosa, ac Poëtica auctoritate. Vix etiam viri prolem in faucibus componunt; aut pul-

*Gen. 2. 18.**Gen. 3. 17.*